Λέμε, ότι μια σταθερά δύναμη F εκτελεί έργο W, όταν μετακινεί απαραίτητα το σημείο εφαρμογής της, κατά τη διεύθυνσή της. Το παραγόμενο έργο, στην περίπτωση αυτή, λέγεται μηχανικό έργο.

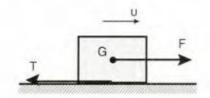
□ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ

Στο παράδειγμα αυτό ο άνθρωπος ασκεί στο σώμα δύναμη F με σταθερή ταχύτητα. Παρατηρούμε λοιπόν ότι το **έργο της F** είναι παραγόμενο (θα δούμε πιο κάτω ότι $W = F \cdot s$ όπου s = ut) ενώ το **έργο της T** (δηλ. το έργο της τριβής) είναι καταναλισκόμενο.

Από τα παραπάνω παραδείγματα, γίνεται φανερό ότι:

 Το έργο W μιας δύναμης F είναι ανάλογο με το μέγεθος της δύναμης αυτής.

Δηλαδή, μια δύναμη των 1000 N αποδίδει έργο διπλάσιο από το έργο των 500 N για την ίδια μετατόπιση.

Σχήμα 1 Μετακίνηση βάρους

2. Το έργο W μιας δύναμης F, είναι ανάλογο της μετάθεσης του σημείου εφαρμογής κατά τη διεύθυνση της δύναμης.

Δηλαδή μια δύναμη των 500 N, μετακινούμενη κατά ένα διάστημα s = 10 m, αποδίδει διπλάσιο έργο από μια δύναμη ίση πάλι με 500 N, αλλά μετακινούμενη κατά διάστημα S = 5 m.

Έτσι συνάγουμε: απαραίτητη προϋπόθεση για την επίτευξη έργου, αποτελεί η μετατόπιση της F κατά διάστημα S του σημείου εφαρμογής της κατά τη διεύθυνση της δύναμης. Αν δηλαδή S=0, τότε W=0.

Μονάδες έργου Στο Διεθνές σύστημα, μονάδα έργου είναι το Joule, δηλαδή είναι το έργο, το παραγόμενο υπό δυνάμεως F = 1 N και της οποίας το σημείο εφαρμογής μετατοπίζεται κατά S = 1 m.

Η δύναμη F = 1 kp, όταν μετακινεί το σημείο εφαρμογής της κατά S = 1m, παράγει έργο W = 1 in kp = 1 Kpm (στο T.Σ.)

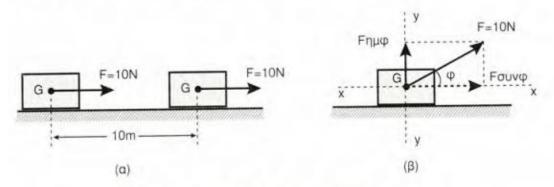
Μεταξύ των παραπάνω μονάδων έργου, υπάρχουν οι σχέσεις:

1 kp \cdot m = 9,81 N \cdot 1m κ a ι 1 kp \cdot m = 9,81 Joule Apa 1 kp \cdot m = 10 Joule Άρα το παραγόμενο έργο είναι:

$$W = F \cdot S$$

και μάλιστα είναι μονόμετρο φυσικό μέγεθος.

Στο οριζόντιο επίπεδο (σχ. 2), θα έχουμε: W = 10N · 10m = 100 J

Σχήμα 2: Εργο δύναμης

ΜΗΧΑΝΙΚΗ ΙΣΧΥΣ

Οι κινητήρες, οι υδατοπτώσεις είναι μερικές από τις χρησιμοποιούμενες σήμερα πηγές παραγωγής έργου. Παράγουν έργο δηλαδή μηχανικό, όπως οι ατμομηχανές, οι ατμοστρόβιλοι, οι βενζινομηχανές, οι πετρελαιομηχανές, οι ηλεκτροκινητήρες.

Οι μηχανές που παραλαμβάνουν το μηχανικό έργο είναι οι εργαλειομηχανές (τόρνοι, φραίζα, πλάνη, οι αντλίες κ.λπ.).

Η εκτίμηση της ικανότητος μιας πηγής έργου συνεπάγεται και τον ικανό χρόνο που η πηγή αυτή θα παράγει και το ωρισμένο έργο. Άρα, αν ξέρουμε το έργο που παράγεται σε κάθε χρονική μονάδα, τότε καταλήγουμε στην έννοια της ισχύος P, ως το πηλίκο του έργου W, που παράγεται σε χρονική διάρκεια t, δια τους χρόνου αυτού.

$$\label{eq:energy} \iota \sigma \chi \dot{u} \varsigma = \frac{\dot{\epsilon} \rho \gamma o}{\chi \rho \dot{o} v o \varsigma} \ , \qquad P = \frac{W}{t}$$

Μονάδες ισχύος

Στο S I, είναι το watt (w)

δηλαδή 1 watt = 1Joule/1sec

Στο Τ.Σ., είναι το Kpm/sec

Την ισχύ των μηχανών, την μετράμε σε ίππους:

1 ίππος (1 CV ή 1 PS) =
$$\frac{75 \text{ kp} \cdot \text{m}}{\text{sec}}$$